

*“Fotograaf-ondernemer,
dat is meer dan mooie plaatjes maken.”*

ELS VERBAKEL

ZAAKVOERSTER

StudioEVF

Els Verbakel, die geboren en getogen is in Bocholt, kon na haar Kunsthumaniora gemakkelijk verder studeren in Genk. Maar toch overtuigde ze haar vader dat vier jaar Kunstacademie in Gent beter aansloot bij haar ambities. “Ik stond al snel bekend als de extraverte Limburgse in Oost-Vlaanderen. Ik heb daar zeker voor een groot deel mijn onafhankelijke persoonlijkheid gevormd.”

50

Maar ook Gent was niet ver genoeg want na haar studies wou Els de Franse taal onder de knie krijgen. Ze reisde een jaar naar Frankrijk om er als au pair te werken. “Maar toen ik terug was van Frankrijk, wou ik ook nog een half jaar naar Amerika. Dus verdiende ik eerst bij in het restaurant van mijn zus in Maaseik.” Na haar trip naar Amerika, werd Bocholt al snel te klein. Antwerpen lonkte en Els gaf er twee jaar fotografieles in het avondonderwijs. Daarna keerde ze als zelfstandige fotografe terug naar Limburg.

De start als freelance fotografe

In december 1990 opent Els haar eigen fotostudio in Beverst, Bilzen. “Ik heb niet lang getwijfeld om als freelance fotografe aan de slag te gaan. Mede dankzij mijn toenmalige echtgenoot, die mijn mentor was. Maar eind jaren tachtig was het ook nog zo dat je een diploma fotografie nodig had om een fotostudio te openen. De tijden waren goed en de opdrachten kwamen vrij vlot, totdat de digitale fotografie kwam.” Die omschakeling, samen met de crisis van 2008, was ook voor Els als ondernemster

een overgangperiode. “Plots kon zozegegd iedereen fotograferen.”

Aanpassen aan nieuwe tijden

Maar Els bleef niet bij de pakken zitten. “Ik ben redelijk vlug op de kar van digitale fotografie gesprongen. Bovendien had ik op dat moment al een portefeuille binnen bedrijfsfotografie opgebouwd. Het ging dan ook allemaal wat sneller. De trouwreportages en de communiefoto's, waar hobbyfotografen gretig op sprongen, kwamen voor mij meer op de achtergrond.”

Die reportages waren initieel haar core business, maar echt gelukkig werd Els daar niet van. “Mijn studieachtergrond om ‘kunst’ te maken, vroeg gewoon om meer. Ik ontdekte gaandeweg ook dat ik goed mensen kan portretteren. Het lukt me om mensen gerust te stellen, waardoor ze natuurlijk overkomen. En terwijl sommige fotografen uren nodig hebben voor een setting, zie ik door mijn ervaring snel hoe een setting eruit kan zien. Het is een natuurlijk mechanisme geworden om een omgeving snel op te nemen en ze door

de lens van mijn camera in 'een vakje' te stoppen.”

“HET IS NIET MEER DE FOTOGRAFE DIE OP BEZOEK KOMT, MAAR DE ONDERNEEMSTER.”

Horizon verruimen

Els haar horizon is nog lang niet bereikt. “Mijn passie leeft voort en nieuwe ideeën bieden zich constant aan.” Ondertussen lopen opdrachten binnen, van interieursfeerbeelden tot fotoreportages over industriële productielijnen. Voor Els blijft het wel belangrijk dat ze aanvoelt dat het technisch ook zal lukken. Wanneer ze twijfelt, neemt ze contact op met een collega om te overleggen over de aanpak.

Fotografe en ondernemster zijn, dat is meer dan mooie plaatjes maken. “Ik moet altijd onderhandelen over prijzen, deadlines en de eisen van de klant. Want uiteindelijk lever ik maatwerk. Bedrijven zijn zich ook meer bewust van het belang van fotografie. En daarop moet je anticiperen. Je evolueert zo als mens en als ondernemer. Het is niet meer de fotografe die op bezoek komt, maar de ondernemster die professionele fotografie levert zonder tijd te verliezen in het opzetten van settings.” Daarbij gaat Els haar voorkeur uit om met natuurlijk licht te werken en vooral niet eindeloos te photoshopen.

Netwerken als rode draad

Netwerken is ook voor Els een rode draad doorheen haar carrière. “Als fotografe van events ben je natuurlijk sowieso aanwezig op netwerkvondten, maar ook daarbuiten bezoek ik events om mijn potentieel klantenbestand uit te bouwen. Het voordeel om op dat moment ook de fotografie te doen, is dat de aanwezigen het resultaat van je werk zien. Dat opent vaak deuren, die anders misschien langer gesloten blijven.”